

Lẻo mép

Có người thợ vẽ, vẽ cho vua nước Tần mấy bức tranh. Nhận tranh xong vua khen thưởng. Bỗng vua tò mò hỏi thử:

- *Vẽ cái gì khó?*

- *Muôn trâu! Vẽ chó, vẽ ngựa khó.*

Nghĩ mãi không ra, vua hỏi chặn:

- *Vậy thì vẽ cái gì dễ?*

- *Muôn trâu! Vẽ ma, vẽ quỷ dễ.*

Vua cười rộ:

- *Sao ngược ngạo thế?*

- *Muôn trâu! Ấy là vì chó, ngựa ai cũng trông thấy, vẽ không giống người ta cười, cho nên khó. Ma quỷ là loài vô hình, không ai trông thấy, tùy ý muốn vẽ thế nào thì vẽ, không sợ ai bắt bẻ cười chê, cho nên dễ.*

Chuyện trên gợi ý: - Nói nhiều và nói những điều “xa vời” không thể làm được là vẽ ma vẽ quỷ, gọi tắt là lẻo mép – Lẻo mép là bệnh trạng – Ngày càng nhiều người mắc bệnh lẻo mép.

Lẻo mép là nói toàn điều “thiên giáng”, kiểu ấy “*nói xuôi cũng được nói ngược cũng trôi*” sinh ra nói ngoa, nói xảo, nói điêu... Ai cũng biết chỉ kẻ lẻo mép không biết mình: a/ nói điều khó thể làm; b/ nói suông không làm; c/ nói để che giấu mình (trốn trong lời mình nói).

Lẻo mép là ung thư miệng do bấu độc “thích làm thầy đời”; thầy Mạnh Tử nói: “*Nhân chi họa tại hiếu vi nhân sư*” (*tai họa của con người là ở chỗ thích làm thầy người khác*).

Ngày càng có nhiều người mắc bệnh lẻo mép chỉ vì “*sunt facta verbis difficiliora*” (*làm khó hơn nói*). Nói những chuyện cao siêu khó kiểm chứng hoặc nói những chuyện mình không làm.

Rất nhiều từ ngữ hay đẹp giờ đã trở thành trống rỗng thậm chí nghe nói thì phải hiểu ngược lại ví dụ: “*đầy tớ*”, “*phục vụ*”, “*tu*”, “*từ bỏ*”, “*hiến thân*”, “*hy sinh*”, “*chứng nhân*”, “*yêu thương*”, “*hiệp thông*”, “*chia sẻ*” v.v... biết bao nhân đức siêu vời giờ nghe mà ngán ngẫm... tất cả chỉ vì những kẻ lẻo mép dùng để nói ra rả mà không làm hoặc nói hăng nhưng làm ngược lại.

Khác hẳn, Chúa Kitô hề nói là làm: ví dụ: nói về Đức Chúa Cha, Người thể hiện ngay bằng chính mình; ban lương thực phần hồn (giảng dạy chân lý) Người ban luôn thức ăn phần xác (hóa bánh ra nhiều, cho lưới đầy cá); chữa bệnh phần hồn (ban lời tha tội) Người chữa luôn bệnh phần xác (mọi thân bệnh đều từ tâm bệnh); là Lời cứu độ từ Đức Chúa Cha (Tin Mừng) Người tế hiến bản thân (lao nhọc và thụ hình); giảng chân lý nào (lời môi miệng) Người hiện hình ngay chân lý ấy (lời hành vi).

Hay là... thôi đi lẻo méo! Vì “*Ubi mel ibi apes*” ở đâu có mật (lời xảo ngọt), ở đó có ong (tà tâm).

NK